

G4SPRESS

G4S Eesti infoleht nr 1 (91) • jaanuar / veebruar 2010 • Ilmub aastast 1995

“Nõrgemaid ettevõtted sulgevad uksi või ühinevad tugevamatega, samas on ka uusi üritajaid. Just 2010. aasta näitab, kes jääb ellu.”

Andrus Ossip
Loe lk 6

Proгноос 2010

Divisjonijuhid prognoosivad turu käitumist aastal 2010 ja kirjutavad oma haldusala peamistest eesmärkidest.

Loe lk 2-3

Tegijanimemega naine

Kui miski parima müüja tiitli pälvinud Vija Raadikut ärritab, siis seda ta enda teada ei jäta. Eks ta seepärast nii hea välja näebki, et enda sisse midagi ei jäta.

Loe lk 3

Aasta tipsündmus

G4S aastavahetuse auhinna-gala parimatele töötajatele toimus detsembris Saku Suurhallis.

Vaata pilte lk 4-5

Külma närviga kuumad mehed

Aastalõpu galal teenetemärkidega tunnustatud alati korrektset vennad Alger ja Argo Räpp on kui karjäärõpiku lehekülgedelt maha astunud.

Loe lk 6

Maailmameister

G4Si aasta spordinaime Erge Nugis tõi seagripiepidemia tõttu ära jäänud sumo maailmameistrivõistluste asemel Egiptuses toimunud turniiril koju esikoha – sisuliselt mitteametliku maailmameistritiitli.

Loe lk 7

■ Enamus teab, et Aasta Tegija tiitliga pärjatud juhtimiskeskuse juhataja Margus Alamets on Eesti ühe suurema õllesilfide kogu omanik. Vähesed teavad, et Margus on abipolitseinik, väljaõppinud laevainsenermehhaanik ja ajaloo huviline. Gerly Tuisk käis tema tagalas luurel ja uuris, mis mehest Tegija teeb.

aasta tegija

Margus juhendab mind oma maja juurde samamoodi, nagu Leopold onu Raivot – vasakule, paremale, otse, mäest üles... Kui auto seisma jätan ja ümbrust hindan, saan kohe aru, kuhu pöörama pean. Paremat kätt paisab sinistes jõulutuledes viilkatusega maja. Ja kuna Marguse kodu osaleb juba teist aastat konkurssil “Koduvald särama”, ei ole kahtlustki, et olen pärrale jõudmas. T-särgis peremees ja kaks koera on vära val vastas, toas kuuluvad vastuvõtukomisjoni Sofie (mänguhimuline taksikoer) ja Marguse abikaasa Monika.

Selline majapidamine on mõnele mehele elutöö. “Mõnus on siin. Jänesed, kitsed ja Kuusiku lennukid välja langevarjurid on pidevalt vaateväljas. 6 aastat tagasi kolisime siia, enne elasime Tallinnas peadjalad koos. Nüüdseks oleme ise ehitanud aiamaa, terrassi ja puukuuri, istutanud 143 elupuud ja rajanud aia.” Aia rajamisest ja taimekasvatusest räägib Margus nii, nagu oleks elupaevad vaid sellega tegele- nud. Uued unistusedki on juba koju võtnud: “Tahaks oma maad ja metsa,” unistab Margus tammsaarelikult. Jõuan vaid mõelda, kuidas nad selle kõige- ga toime tulevad, kui Margus teatab: “Tööd teevad meie majas kõik, igapäevase jõukohased tegevused.” Kõik tähendab seda, et ühiste eesmärkide nimel rakenduvad tööle Margus ja Monika

TALVEIDÜLL: Aasta tegija, G4Si juhtimiskeskuse juhataja Margus Alamets koos abikaasa Monika ja pere kolme koeraga.

TEHTUD!

ning nende 3 koduselavast last. Kõige vanem peretütar on juba oma elu peal. Lastest, Monikast ja elust väljaspool tööaega räägib Margus palju ja uhkusega. Kui midagi olulist mainimata jääb, juhib Monika jutu õigele rajale – üks alustab lauset, teine lõpetab. Hingesugulased? “Jah, tundub küll,” ütleb Margus ja vaatab Monikale otsa.

Naabriteestega garaažikultuuri kasvatajate? Margus hakkab naerma: “Mõtled seda õllepudeli taga jorra-

mist ja maailmaparandamist või? Meil siin rohkem teistsugused traditsioonid. Juba mitmendat aastat paneme õue üles ühise jõulupuu, jaanipäeva peame ka koos. Aga viimasel ajal võtab jahilkäimine suure osa ajast.” Marguse ilme järgi otsustades on selge, et oleme jõudnud põhjalikumalt käsitleda vajava teemani. Teen ootuspäraselt suured silmad ja uurin, mis püssiga pauku tehakse ja keda lastakse. “Sa vist ei usu, aga mul pole eluski relvaluba olnud. Tahtsin sel aastal jahirelva loa ära

teha, aga ei jõudnud end õigeaks ajaks kirja panna. Seepärast olen mina praegu see kõva mõirgega “ajajamees”.“

Loomade tapmine? Soovitan fotojahti kaaluda. “Looma kojutoomine on vaid üks põhjus miks metsa minna. Eks see istuv töö on, mis mu metsa ajab. Jalad saavad mõnusalt koormust. Hea seltskond, värsked õhk.”

Ühel hetkel oli Margusel valida Alu Jahiseltsi ja Kaitseliidu vahel. Margus

otsustas, et las Kaitseliit jääb nooremate meeste pärusmaaks. “Mis minusugune keskealine sinna ikka ronib,” naerab Margus. Huvitav, palju on temavanuseid “keskealisi”, kes nii heas füüsilises vormis on?

Sporti on Margus alati teinud. Paar korda nädalas käib peamaja jõusaalis, kooliajal jõudis võrkpallis Kalevi meistriliitli, tegi 4 aastat enesekaitset ja meremitmevõistlust. Tema head vormi vaadates ei saa jätta küsimata, kuidas ta igasugustesse toonustõstvatessse jookidesse suhtub. “Kunagi treener pakkus. Aga ma ütlesin, et kui näed, et keegi minust kõvem on, siis võtan.” Siamaani pole võtnud. Muhedalt teatab Margus, et langevarjuhüppeid ta ei teeks, lõhub jalad ära. Ratsutama ka ei läheks, lõhub hobuse jalad ära. Just niisugune on Marguse huumor – sõbralik ja ootamatu.

Kuidas sa sellesse Tegija tiitlisse suhtub? Margus ohkab: “Ma arvasingi, et sa seda küsid. Hea meel on loomulikult, aga tiitlite nimel ei ole ma kunagi tööd teinud. Raske aasta oli. Alles nüüd tundub, et asjad hakkavad sujuma. Olen meie arengusse kogu aeg uskunud. G4S on tugev kaubamärk ja ma olen tänulik, et mulle on usaldatud nii vastutusrikaste projektide elluviimine. See ei ole mitte ainult minu, vaid kogu meeskonna tiitel.”

15 aastat G4Sis, kas end kuskil mujal töötamas enam ette kujutaksidki? Arvan vastust ette teadvat. “Miks mitte,” tuleb üllatavalt kiiresti. “Laevale mehhaanikuks võiks tagasi minna küll. Monika õpingute kõrvalt (Monika õpib Pedagoogilises Seminaris lasteaiatõpetajaks) on psühholoogia huvitama hakanud. Mitte et sellega leiba teenida, aga eneseharimiseks igati kasulik valdkond.” Minu hämmastus on ehtne ja Margus lausub vabandavalt: “Ei hakka ma kuhugi minema, palju on veel vaja ära teha.” Üleloomulikult tasakaalukas ja eluterve tundub see mees. Huvitav, kas tal mõned luukered ka kapis on? Margus naerab mürinal: “Eks ikka, aga las need kapiüksed jäävad suletuks.” Millegipärast arvan, et nende uste tagant ei leiaks ma suurt midagi. ▀

Kompetents loeb

Priit Sarapu
Turvatehnika divisjoni direktor, juhatuse liige

Kui vaadata oma nabast kaugemale, siis näeme kindlasti ka käesoleval aastal muutusi Eesti turvaturul. Ühinemised ja pereheitmised nii turva- kui ka turvatehnika ettevõtete seas jätkuvad. Siit ka meie võimalus kasutada turvaturul toimuvat enda turuosa suurendamiseks, teadvustades klientidele, et G4S-i näol on tegu stabiilse partneriga, kellel on tulevikuvision ja kindlad väärtused.

On tõenäoline, et 2010. aastal väheneb veelgi kogu turvaturu rahaline maht, mis seab meile ülesande efektiivsemaks majandamiseks. Lõpmatuseni kärpida ei saa – võivad need, kes suudavad leida paremini toimivaid töökorralduslikke lahendusi, täiustada tootevalikut ja eristuda klienditeeninduses, andes põhjuse tõdemuseks, et nii hästi suudab seda vaid G4S.

Selleks, et täita eelarvelised, aga ka pikemaajalised strateegilised eesmärgid, millest peamine on turuosa kasv, toimub turvatehnikadivisjonis nii mõndagi.

Alates käesolevast aastast käivitame peamiselt Põhja piirkonnas ja Alarmteci projektijuhtidest koosneva osakonna sihiga võita üle Eesti rohkem suuri hankeid. Projektiosakonnast peab saama meie ettevõtte turvatehnika kompetentsikeskus ja tugev sisemine koostööpartner kõikidele struktuuriüksustele, eriti müügimeestele.

Lisaks on ühiselt teiste divisjonidega kavatsus käivitada moodne videovalveteenus, mis põhineb IP-toodetel. Kvaliteet, kasutajasõbralikkus ja kiirus on selle projekti peamised kliendile pakutavad kasutegurid.

2010. aastast alustame TTD koolituse arengukavaga. Sellel tulevikku suunatud programmil on kolm peamist eesmärki – kliendirahulolu kasv, töötajate rahulolu kasv ja ettevõtte efektiivsuse kasv. On selge, et oma turupositsioonist ja seeläbi ka tuntuusest lähtuvalt joondutakse G4S-i järgi. Vajame tugevaid spetsialiste, kes oleksid ka head klienditeenindajad eeskujuks konkurentidele. Kindlasti tuleb suurem teadmiste ja oskuste pagas kasuks ka töötajate, igapäevase isikliku "turuväärtusele".

Parima müüja tiitli pälvinud Vija Raadik tööd ei kardab.

Tegijanimemega naine

Kui miski parima müüja tiitli pälvinud Vija Raadikut ärritab, siis seda ta enda teada ei jäta. Eks ta seepärast nii hea välja näebki, et enda sisse midagi ei jäta, kirjutab Janno Juhkov.

parim müüja

Pool aastat tagasi, kui G4S üheks sai, käisid direktorid mööda esindusi ringi ja rääkisid divisjonidest ning sellega kaasnevast helgemast homsest. Kõik olid kutsutud. Käsu korras.

Ma ei saanud minna ja seepärast polnud imestada, kui üsna pea helises telefon ja küsiti otse: "Miks sa siin ei ole?"

"Ei jõua, tööd on palju." No tegelikult oli mul see üritus meelest läinud, aga seda seepärast, et tööd oli palju.

"Kahju, siin läheb üsna tuliselt..."

Enne, kui helistaja lause lõpetada jõudis, ma juba mõistsin: "Aaa, Vija on seal?"

"Eeee..no üks siin küsib, jah, hoogsalt ja üsna provotseerivalt."

Ma oleks olnud üllatunud, kui Vija poleks seal oma tavapärase otsekohesusega midagi küsinud. Ilustamata, just täpselt nii, nagu arvab. Vija-suguseid on vaja.

Vahel kohe on tarvis, et keegi oma küsimustega keemset silmnägu vajutaks ja maa peale tagasi tooks. Otse pasunasse, kui maskuliinsemat sõ-

navara kasutada. Mis sellest, et sõnaga. Punasele minikleidile ja mustadele tikk-kontsadele on rohkem lubatud, kui kampsunile ja teksadele.

Seesama punases ja mustas jõuluaegne Vija istub end Pärnu kontori puhkeruumi musta värvi nahksele diivanile ning tõstab musta sukaga jala üle põlve. Nagu filmis.

"No küsi," alustab ta ilma pikemata. Musta kiviga sõrmus lööb koos sõrmega paar nipsu ja kõrvarõngad jäävad peale mõningast kõikumist seisma. Telefon ta kõrval on kah must. Punase triibuga. Tõesõna, ta oleks nagu Burda kaanelt maha astunud.

"Räägi endast. Ja võrkpallist. Tööst võid vähem." Ta alustab keskelt: "Ma tuln siia ainult ajutiselt, mõtlesin, et esmalt seian ennast vanas kodulinna uuesti sisse ja siis otsin midagi paremat kui hulgi-lao värvavas autode sisselaskmine seda on."

Siis olin juhtimiskeskuses operaator ja nüüd üsna mitu aastat klienditeenindaja. Sa tead ju küll." Peab lüheldase hingamispausi ja lisab laisalt: "Et nüüd juba kümme aastat kokku seda ajutist elu."

Kümme aastat kahes lauses.

Enne G4Si õpetas see vene filoloog haridusega naine lastele Saaremaal kehalist kasvatust. Siis luges mitu aastat Kadi Raadios uudiseid, ning alles siis sai aru, et koju tahaks.

Ta on Pärnu tüdruk. Siin sündinud, koolis käinud ja võrkpalli mänginud võrkpallitreenerist ema käe all. Mängib senini kõikvõimalikes liigades. Ütleb, et ei oska muidu.

Pole imestada, sest geenid on tal võrkpalli ääreni täis. Ta ei tea ka ise täpselt mitmekordne Eesti noortemeister ja karikavõitja ta on. Tema öde jõudis pisut kaugemale - rannavolles Euroopa noorte kolmas ja mitmekordne Küprose meister on nüüdseks Pärnu Võrkpalliklubi naiste peatreener.

"Sul põlved on veel terved?"

"On." Kuulab, kuidas telefon kõrvaltoas heliseb ja lisab justkui igaks juhuks: "Sülitama peaks. Üle vasa-ku öla."

Räägitakse, et kui Vija juhtimiskeskusesse operaatoriks tuli, siis oli vaja talle tellida vormiseelik ja tollane haldusjuht ja veel üks lugupeetud meesisik võtsid Vija ülemõõtmise enda peale. Mõõtsid kolm korda korralikult üle ja siis tellisid. Tellitu oli aga viis numbrit liiga suur. Mõõdeti siis veel ja anti mõõdetu järgi Vijale tükike riidet, et

õmble ise. Vija õmbleiski. Kohe kaks tükki. Teine sai Oksanale, kes samuti operaator oli. Need olid ESS-i kaks kõige minimat seelikut. *Limited edition.*

"Sul naa imelik nimi? Jotiga."

"Läti nimi. Isa sealt pärit."

Eesti keele grammatikas on -ja lõpul oma tähendus. Tegijanimi. Vija.

Veel räägitakse, et sellest, kui ärritunud Vija parasjagu on, saab aru tema kontsaklõbina tugevusest ja intensiivsusest. Mida tihedam ja tugevam see on, seda vihasem ta on.

"Mis sind ärritab? Mida sa mitte üks raas ei sall?"

"Lollust. Rumalust."

"Veel?"

"Pealiskaudsust."

"Veel?"

"Laiskust."

"Kui palju on vaja, et sind endast välja viia?"

"Väga vähe. Tõsiselt."

Seda, kui miski teda ärritab, ta enda teada ei jäta. Aga see kestab kolm minutit. Või kuni klient uksest sisse astub. Eks ta seepärast nii hea välja näebki, et enda sisse midagi ei jäta.

"Sul sõpru ikka on?"

"Loomulikult. Ja ma tean, et on ka palju neid, kellele ma ei meeldi või ei sobi. Aga nende arvamine minust mulle korda ei lähe."

Miks peakski kõik endast jätma? "Elu ei ole peente kommete kool," on Jaroslav Hašek tema eest juba kunagi vastanud.

auhinnagaala

AASTA TEGIJA

Valvedivisjon
• Margus Alamets
Nominendid:
Turvatehnikadivisjon
• Janek Tsiirp
• Priit Orasson
MKT divisjon
• Eero Liivandi
Ühisteenused

• Alar Vasemägi

TEENETEMÄRGID

I järk
Kontsern
• Alger Räpp

II järk
Kontsern
• Andres Lember
• Veiko Vaher
Valvedivisjon
• Janec Mururand

• Raido Sepp
Sularahadivisjon
• Enno Vinni
Turvatehnika divisjon
• Janek Vana
MKT divisjon
• Kristiine Oks
Tugiteenused
• Kaja Issaenko

III järk
Kontsern
• Anne-Katrin Kallaste
Valvedivisjon
• Katrin Viitel
• Kullar Kõrgemaa

• Kristiina Eelmaa
• Valdo Kruusalu
• Veigo Kreintal
• Marko Lepik
• Viktor Tridvornov
• Margus Taprimäe
• Andrei Korkodin
• Egon Käärik
Sularahadivisjon
• Ene Kloch
• Mait Mändmets
• Argo Räpp
Turvatehnikadivisjon

• Viljar Vallner
• Virgo Jõgiste
• Aivar Mänd
MKT divisjon
• Anatoli Metelkin
• Henri Alt
Tugiteenused
• Maire Kuusik
• Karmen Lääne
Alarmtec
• Madek Kullamaa
Ühisteenused
• Hendo Priimägi

Järgneb lk 6

PILDIALLKIRJAD KATRIN PAAS, FOTOD TANEL MURD

Saku Suurhall turvalisuse ootel.

Personaliosakonna raskekahurvägi: Ülle Tomik, Anu Soo ja Aune Martmaa. Keegi nendega rääkida ei julge, sest nad teavad meist kõike, millal tulime, mida jõuludeks soovime, mida unes näeme, millal ära läheme.

Ettekandja tegeleb siin aja mahaviskamisega, sest seda teavad ju kõik, et Tarvo Räni napsi ei võta.

Kolm graatsiat? Kolm pörsakest? Kolmikpakett moslemile?

Maag: "Seal, kullake, on hõbeloss sandlipuust keerdtrepiga..."
Kristiina Alliksaar: "Usun, usun, juba näen!"

Aasta Tegijaks saamine, see on selline kordumatu tunne nagu paisuks pea kohe-kohe hiigelsuureks.

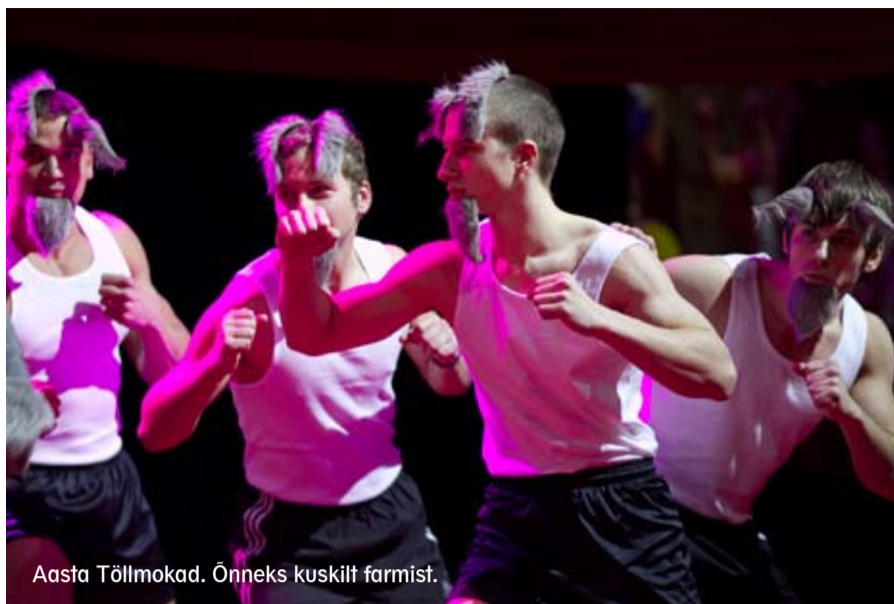
Alar Vaemägi: "Vaat, Aasta Tegijal oli tunne, et pea paisub, aga meil teistel oli hoopis teine tunne, et paisub siit altpoolt keskelt."

Kes tegi unenäopüüdjat, kes tegi magusaid unenägusid ja kes meisterdas pesumasinala trumlit.

Nii võimsat häält ja nii kaunist figuuri pole varem ühes kompleksis näinudki, arvab Mati Mätlik Viljandist.

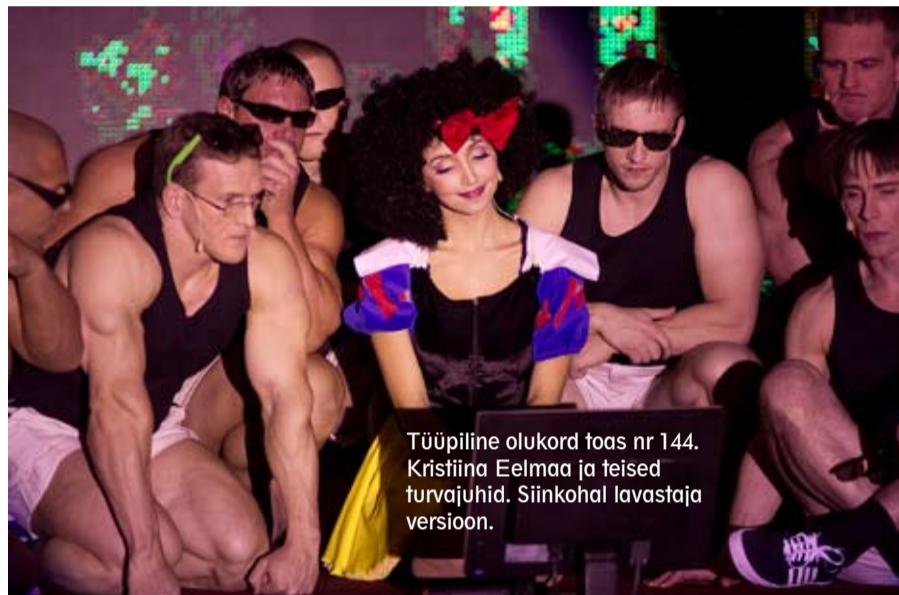
Aasta Tõllmoka. Õnneks kuskilt farmist.

Saku Suurhalli kuuskeste Hullud Päevad.

Aasta Sportlane Erge Nugis. Spordiala a) Ijuisutamine b) iluvõimlemine c) sumomaadlus

Tüüpiline olukord toas nr 144. Kristiina Eelmaa ja teised turvajuhid. Siinkohal lavastaja versioon.

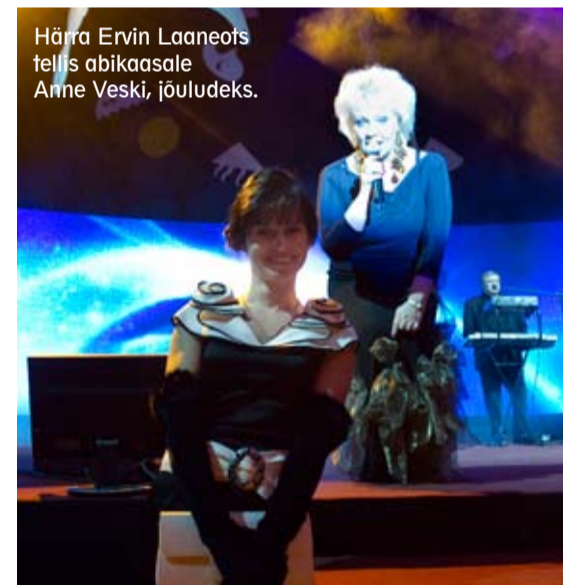
... Ja ... "oot, oot, nikerdame siin parasjagu jõulu ... ee, üllatust. Õmbleme jõuluvana taskud kinni.

Inga Grigorjeva annab Jüri Sillastele teada, et järgmisel aastal makstakse sularahadivisjonis palka naeratuse järgi.

Ainus I järgu teenetemärgi saaja – Alger Räpp - saab koos autasuga loa kallistada Andrus Ossipit ja Lauri Salorantat.

Härra Ervin Laaneots tellis abikaasale Anne Veski, jõuludeks.

Meisterkook Rain Käärst: "Kas tahate teada, mida te praegu sõite? ... Või siis jälle ei taha?"

Õnnesepad. Parasjagu on õnnesep Aleksander Haimi haamri all valmimas linakarva juustega õnn, ilmselt linalakk neiu. Õnn missugune! Sõbra õnnele hoiavad põialt Jevgeni Drumov ja Igor Prokofjev.

Regioonid liideti suvel, kes veel pole aru saanud, siis siin tordist ja punasega.

PARIM TURVATÖÖTAJA

Valvedivisjon

- Katri Kübarsepp
- Raimo Kukk
- Nimrod Topkin
- Riita Tikka

- Margus Meissaar
- Ludmilla Juur
- Aleksandr Konin
- Kaja Karro
- Kati Antropov
- Karita Kalda
- Aarne Veski

- Annika Kallin
- Sularahadivisjon
- Kent Vahtramägi

PARIM TEENINDAJA

Kontsern

- Heigo Post
- Valvedivisjon
- Liilia Kairo
- Sularahadivisjon
- Gersti Kaisen-Ehte
- Turvatehnikadivisjon
- Hristina Kork
- MKT divisjon

- Merike Keerma
- Marina Simonova
- Katrin Korpe
- Pilvi Rahn
- Ühisteenused
- Timo Kovalev

PARIM MÜÜJA

Kontsern

- Vija Raadik
- Wilmar Valdes
- Allan Tooming

PARIM TEHNIK

Turvatehnikadivisjon

- Andres Peilman
- Oleg Varlamov
- Aleksandr Šabanov
- Nikolai Tund

UUS ALUSTAJA

MKT divisjon

- Tarmo Pärjala

PARIM SPORDIMEES

/ PARIM

SPORDINAIN

Kontsern

- Spordimees – Ardo Rakaselt
- Spordinaine – Erge Nugis

G4Si AASTA KLUBINOOR

Kontsern

- Reelika Lipp

■ Aastalõpu galal teenetemärkidega tunnustatud alati korrektsed vennad Alger ja Argo Räpp on kui karjääriõpiku lehekülgedelt maha astunud.

teenetemärgid

Nad on mehed, kelle olemusest õhkub igal sammul arusaama, et asjad peavad korras olema. Ja olgem ausad – ega teisiti saagi Algeri ja Argo ameteid pidada. Nad ei ole küll demineerijad, kes reeglina võivad elus vaid üks kord eksida, kuid ka nemad on mehed, kelle võimalik eksimus võib nii otseselt kui kaudses mõttes ülisuuri kahjusid põhjustada – kahjusid G4Sile. Algeri ja Argo enese- ja meeled kindlus annab aimu, et nad teavad väga täpselt oma vastutuse suurust ja võtavad oma tähtsat rolli G4Sis loomulikuna. Külma närviga mehed!

Härrad ja daamid, on aeg lähemalt tutvavaks saada: Alger Räpp – G4S Eesti juriidilise osakonna juhataja. Argo Räpp – G4S Eesti sularahadivisjoni rahaveo osakonna juhataja.

Aga alustame Algerist. Mitte seepärast, et Alger on vanem ja tähestikulises järjekorras eespool, vaid seetõttu, et tema intervjuu ajal jutujärje esimesena enda kätte haarab. Jutt ise on Algeri suus – räägib ta siis endast või selgitab mõnel nõupidamisel paragrahvide keerulisi nüansse – valjuhääline ja selge, toon enesekindel ja sisu argumenteeritud. Ega juristi ametis muud moodi saagi.

“Pärast keskkooli oli selge, et tuleb minna ülikooli – elus tuleb edasi jõuda. Minu jaoks oli valida sisekaitseakadeemia või juuraõpingud, sõelale jäi viimane,” räägib Alger ja möönab, et oma roll tulevikutee valimisel võis olla ema kunagisel tööl autoinspeksioon. Kuigi selle töö jättis meremehe abikaasa üsna pea, ning asus lasteaiakasvataja ametisse. Samasse lasteaeda, kus käisid ka pojad.

Tallinnas Õismäel üles kasvanuna, lasteaias ja keskkoolis käinuna oli Algeril selge soov, et ka

KATRIN PAAS

Külma närviga kuumad mehed

ülikooliõpinguid tuleb jätkata pealinnas. 1990ndate esimesel poolel oli üheks juuraalast kõrgharidust andvaks õppeasutuseks Tallinnas Lex. “Õppejõud olid samad, kes Tartus, teenisid ülikoolipalgale lisa, nii et ega seal õppeprogrammis suurt sisulist vahet olnud,” ütleb Alger.

Kõrgkooli lõpetas Alger 1997, kuid juba aasta varem oli ta kutsutud tööle Riiklikku Aktsiaseltsi Eesti Valvekoondis. Just sinna samasse ettevõttesse, mis paar

aastat hiljem erastati ettevõttele nimega Akropol, mis omakorda sai veidi aja pärast osaks ESS Grupist. Alger kutsuti jätkama Akropolis, nii oligi saanud 24aastasest noorest mehest Eesti ühe suurema eraettevõtte jurist. “Eks see ametikoht üks paras *jackpot* oli nii noore mehe jaoks,” hindab Alger nüüd, kui teenistuslehel on juba 14 aastat staaži turvavaldkonnas. Sinna hulka, muide, ei lähe turvamehena töötatud aeg Olympic Casino sisevalveteenistuses.

Jutujärje võtab üle neli aastat noorem vend Argo, kes näitab kohe, et on pärit samast lastetoast: jätkub sama vali ja selge hääling ning enesekindel toon. *Komandnõi golos*, öeldakse sellise kohta vene keeles. See ei tähenda ainult häält, see märgib ka hoiakut. Sellist häält ja hoiakut on ülemaal vaja, et juhtida kompaniid või pataljoni. Ja kompanii mõõdu annab kindlasti välja ka Argo juhitud umbes 90meheline rahaveo tiim. Mehed, kelle ülesan-

ne on igapäevaselt transportida kogu Eestis ringlevat sularaha. Aastas kokku üle 150 miljardi krooni. Respekt!

Rahaveo osakonda on Argo juhitud 2008. aastast. Tema karjäär ettevõttes algas aga aastal 2000 turvatöötajana. “Kui pärast ajateenistust vahipataljonis hakkasin tööd otsima, tuli loomulikult kõne alla ka ESS,” ütleb Argo. “Sõjaväest tulles oli vorm hea, kõvasti oli trenni tehtud. Tulin ESSi katsetele ja nii sai minust patrullekipaazi turvatöötaja.”

Noore mehe hing ikkas aga enam, nii järgneski paari aasta möödudes töö rahaveoekipaažis. “Seal on ju graafik nagu tavatöötajatel, öist tööd ei ole, ja siis oli juba loomulik, et töö kõrvalt tuli asuda kõrgkooliõpingutele,” räägib Argo, kes valis ärijuhi eriala Eesti-Ameerika ärikolledžis. Läks veel paar aastat ja Argo tegi karjääriredelil järgmise sammu ja temast sai vahetuse ülem.

Head vormi sõjaväest tulnuna ei maini Argo asjata. Spordiga on vennad tegele- nud lapsest saati. Maadlus, karate, kikkpoks, korvpall, loetlevad nad harrastatud alasid. “Ilma spordita ei saa, vaja on ikka toonust hoida,” kinnitab Alger. Lähemad kolleegid tunnevad Algerit spordiväljakul kompromissitu võitlejana, kes on valmis endast kõik andma. Võitluslik moment on see, mis hasardi tekitab, ja seda nii kontakt- kui ka meeskonnaalade puhul, kinnitavad vennad õhinal ühest suust. See sunnib täiendama loo algul tõdetut: külma närviga kuumad mehed!

Aastalõpu galal sai Argo rinda G4S Eesti kolmanda järgu teenetemärgi. Vanemat vanda Algerit tunnustas kontserni juhatus kõige kõrgema, esimese järgu teenetemärgiga.

Kui küsin Algeri käest, et mis teda G4Sis hoiab ja kõigi nende aastate järel motiveerib, ilmub Algeri suunurka kerge muie ja pikemalt mõtlemata ütleb ta: “No kuhu sa ikka pere juurest lähed!” Lisab aga seejärel kohe tõsisemalt: “Motiveerib meie meeskond, see on meil nagu üks organism, see on edu võti ja inustab.”

Andres Lember

Sumotüdruk Erge Nugis ei unistagi kaalus juurde võtta

parim spordinaine

Nägin kunagi dokfilmi 18aastasest noormehest, kes tegeles pühendunult sumoga. Ta kaalus 160 kilo ning tema unistus oli suve lõpuks 180 kilogrammi kaaluda. Olin valmis kohtumiseks kellegi sama suurega, oodates Tartus ühes kohvikus intervjuule G4Si aasta spordinaist Erge Nugist.

Kõik kohvikukülastajad mahtusid aga kenasti uksest sisse ning hakkasin juba mõtlema, kas ma ikka ootan õiges kohas. Eelarvamused sumokate kohustuslikust suurest kaalust aga purunesid, kui minu juurde astunud sportliku välimusega Erge end tutvustas – teda võiks esmapilgul hoopis võrkpalluriks või ujujaks pidada.

Ujumisega on Erge ka tegeleenud – G4Si ridadessegi sattus tänane Tartu Ülikooli kehakultuuritudeng tänu rannavalvele. 2004. aastast rannavalves tegutsenud Erge juhendab nüüd suviti nooremaid rannavalvureid ning talvel töötab paar korda nädalas objektivalves. Rohkemaks pole kooli ja trennide kõrvalt aega. “Tööga teenin jõusaalis ja võistlustel käimise raha,” räägib Erge. Erge on tänulik, et ka G4S on tema saavutusi tähele pannud ning tema sporditegevust toetama hakkas –

selles valdkonnas on raske sponsoreid leida.

Sumoni jõudis Erge läbi judo. Treener küsis, kas ta ei tahaks proovida ning Erge oli nõus. Täna on Erge sumo maailmatasemel tippsportlane. Tal on kodus üle neljakümne medali ja karika ning tema saavutuste hulka kuulub muu hulgas Jaapanis toimunud maailmameistrivõistluste hõbemedal aastast 2005. Lõppenud aasta detsembris Sharm el-Sheikis toimunud turniir The 1st Egypt Sumo Tournament, mis korraldati seagripiepidemia tõttu ära jäänud maailmameistrivõistluste asemel, tõi Ergele aga esikoha – sisuliselt mitteametliku maailmameistritiitli.

“Sumo töidki tegelikult avalikkuse ette naised,” räägib Erge. Lõbusast vaatamängust kujunes aga karm spordiala, mis läks sujuvalt üle meestele, ning naistele muutus selle valdkonnaga tegelemine tabuks. Sumo tatami asus tavaliselt keset piraajade tiiki või oli maapinnast kõrgemal ning ümbritsetud teravatest bambuskeppidest. Mis kaotajast sai, jäägu igati oma fantaasia lahendada.

“Meestele on ka väga karmid reeglid nii kaalu kui välimuse osas,” räägib Erge. “Ma olen näinud, kuidas meeste-

2005. aastal külastas Erge Jaapanis meie esisumokat Barutot.

le soenguid tehakse – see on ikka väga valuline protsess.” Meeste sumomaailma ei saada mitte ainult range kaalus juurdevõtmise dieet, vaid ka väga ranged nõudmised juustele.

Juuksed peavad olema musta värvi ning väga pikad. “Soengut tehakse paar tundi, juustesse pannakse ohtralt vaha ning selle käigus tuleb väga palju juukseid ära,” kirjeldab Erge. “Nii et neid peab ikka palju olema.” Paljudel Euroopa meestel kipub aga pealagi hõredaks jääma või juuksed ei kasva piisavalt pikaks – nii süstitakse sumokatele mingeid hormoone, et juuksed saavutaksid nõutud taseme.

Enne 2005. aasta maailmameistrivõistluste läks Erge varakult Jaapanisse, et sealsete treenerite käe all treenida ja kohaliku kultuuri ning olustikku tundma õppida. Erge õpib ka jaapani keelt. Treeningud toimusid iga päev ning kolm tundi järjest – nii kolm kuud.

Eestis käib Erge kohalike sumokatega treenimas kord kuus. Sõidetakse treeninglaagrisse ja treenitakse nädal aega järjest.

Jääb üle vaid oodata, et sumo lõpuks ka olümpiaalana kinnitatakse ning Erge oma oskusi sealgi edukalt näitab. ▽

Meelis Piller

ERAKOGU JA TANEL MURD

Hristina hoolitseb tehnikute sissetuleke eest

parim teenindaja

Hristina Kork tuli G4S-i aasta ja 10 kuud tagasi. Turvatehnikadivisjoni hooldusoperaatoriks saamine polnud tema lapsepõlvunistus, kuid teenindustöö talle sobis ja sellele vastavalt valis ta ka õpingud. Varsti peaks Hristinast saama paberitega rahvusvaheline turismijuht. Seni aga töötab ta selle nimel, et hooldustehnikud saaksid normaalse koormusega tööd ja palgapäeval normaalsete numbritega palga.

Hristina ise arvab, et parima teenindaja tiitli tõi tal kiire kohanemine vajaliku tööriistmiga, sujuva koostöö tagamine tehnikute ja klientide vahel ning hea läbisäämine kõikidega, kellega tuleb asju ajada.

Kõige raskem on tema töös teha klientidele selgeks, et hooldus on lepinguga ettenähtud ja et selle eest peab klient ise veel maksma ka. Kuigi hooldus tasub end alati ära, mäletavad veel paljud, et kunagi hallil ajal tehti hooldust ettevõtte kulul.

Suurem osa kliendiga suhtlemisest käib telefoni vahendusel ja silmast-silma nägemata on tunduvalt raskem suhelda, pole näha teise poole emotsioone, ja ise ei saa ka näidata, kui võrd sa kliendi muredele kaasa tunned või kuidas hõivab soov aidata kogu su olemise. Klient peab seda uskuma sõnavallikust ja hääletoonist.

Keeruliseks teeb töö ka see, et nii tehnikute kui ka klientide tööaeg langeb tavaliselt ühele ja samale peerialale ehk siis tööpäevadel kella 9-17 vahele.

Head hooldusoperaatori ehk siis klienditeenindaja tööd aitab teha tehnikute vastutulelikkus ja täpsus kellaga arvestamisel.

Hristina suudab inimesi veenda võrdsest hästi nii eesti kui ka vene keeles. Kuni 11. eluaastani elas Hristina Permis, rääkis ainult vene keeles ja Eestit teadis vaid mõnest harvast siinkäigus ja eestlasest isa juttude järgi.

Siis aga võttis pere vastu otsuse, et kolitakse Eestisse

Permis sündinud Hristina sai nime esitähed ametniku eksituse tõttu.

elama. Kolme kuuga sai Hristina eesti keele nii selgeks, et 1. septembril läks eestikeelses kooli ja edaspidise hariduse omandas ainult eesti keeles. Permis sai

Hristinale pandud ka harvaesinev nimi, mis oli mõeldud Kristinana, kuid kirjillitsa K ja H (X) on piisavalt sarnased, et nimeametnik segadusse ajada. Korra

on Hristina ka nimekaimu kohanud, Horvaatiast pärit Roosta kämpingut külastanud turisti näol.

Tööst vabal ajal on parim teenindaja hõivatud kodu ja

sõpradega, natuke teeb trenni ka. Kui aega rohkem oleks, siis teeks natuke rohkem trenni, tantsiks näiteks. ▽

Katrin Paas

KATRIN PAAS

ristisõna

URVE	DELFIIN	KADE	KOERA NIMI	A DATO	RAHVUSV OLÜMP KOM.	KREEKA TAHT	HAPNIK	ÄRAPANUJA	SULARAHA SEIS	...									
JÕULUMAIUSTUS	▼	▼	▼	▼	▼	▼	▼	▼	▼	...									
KREEKA SAAR	▶						SIDESÕNA			...									
JÕGI AUSTRIAS	▶			KUKK			KARGAJA			...									
PUHASKAAL	▶			KUNSTI-VAENLANE				VÄÄVEL		...									
GIGA-	▶	ENDINE SPORDIRE-PORTER MEHENIMI			JUPITERI KUU			LÕUNA-MAA TAIM		...									
VANUSE	▶		MUUSIKASTIIL LINN BRASSIILIAS				MITTE NII		HAAKRIST	LINN GHANAS	PIIRITUSE-JOOK	VALUS!	RIIDE-SORT	G4S	KÜLA ASERI VALLAS	USA LAULJA	ARISTOTELESE SÜNNIPAIK	... BASKIN	
SAKSA MALE-TAJA	▶						RADIOAKTIIVNE ELEMENT							JÕGI PR MAAL	TERAV ESE				
G4S	▶	VALD SAAREMAAL																	
SKULP-TOR	▶						LAHTI TEGEMA						ROOMAJA						
AASTA	▶	NÄLGI-MINE TÖÖRIIST						RIIK AAFRIKAS								MEHENIMI	TELE-KANAL		
PR MEHE NIMI	▶					RIIK PR K	TUHANOU				NÄITLEJA	ITSITUS			ENDINE EHITUS-ORG. KUNSTNIK				ALLA-TUULT
KAARDI-MAST	▶						ESIVANEM						OHUTUS-TEHNIKA			LENNUK	SIDESÕNA		
MINUL	▶			JÄÄNUK							KOHT JÄRVA-MAAL								
SAKSA FILOSOOF	▶			PÕRISEV TÄHT							HAAMRID				RIIK AASIAS				

Ristisõna koostas Paide turvatöötaja Urve Novozilova.

miinus viis

Miinus viis on rubriik, kus vaatame tagasi oma kontserni ajaloole ja anname väikese ülevaate, millest kirjutas viie aasta tagune ESSPress.

Eesti edu

G4SPress kirjutas 2005. aasta jaanuaris, et äsja ühinenud ülemaailmse kontserni G4S tippjuhtide aastakoosolekul valiti Eesti ettevõtte seitsme eduka- ma hulka. Parimate valimisel võrreldi ettevõtete käibe ja kasumi kasvusid. Samuti hinnati osutatavate teenuste jaotust ja ulatust, ettevõtete mainet jmt. Võijaid premeeriti stiliseeritud maakeradega.

Oma ülikool

Esimese Eesti firmana asutas Falck ettevõtte sise-ülikooli. Uue ettevõtmise idee oli luua asutusesisene silmaringi laiendav struktuur, mis ühtlasi aitaks töötajal paremini oma ettevõtet mõista. Siseülikoolis oli esimesel aastal kuus õppetooli, mille eesotsas olid ettevõtte tippjuhid. Esimesel õppeaastal võeti siseülikooli 121 inimest.

Jaanuariform

2005. aasta alguse suur form ei jätud puutumata ka Falcki, kirjutab G4SPress. "Mind ümbritses vesi. Kaugel ei olnud ka see hetk, kui vesi hakkas majja sisse tingima ja siis sumasingi jalgupidi vees. Vesi aina tõusis ja tõusis, siis tuli hakata juba asju teisele korrusele viima, et päästa nii palju kui võimalik," kirjeldas olukorda Haapsalu turvatöötaja Kristo Pell.

meediapilk

Meediapilk on rubriik, kus avaldame valikuliselt lühiväljavõtteid turvavaldkonnast või meie kontserni kohta ajakirjanduses avaldatud artiklitest.

Hotronicu e-patrullauto

Mitmed meediaväljanded kirjutasid ja näitasid novembris pardaarvuti-ga varustatud patrullautot Hotsec, mida süsteemi ehitanud turvafirma Hotronic siseselängis kutsutakse pigem Turvikuks. Patrullauto on politsei e-patrullauto analoog, mõnes mõttes edasiarendus. Autos on võimalus hoonete digitaalplaanide abil jälgida inimeste liikumist ruumides. Lisaks suudab auto pidevalt edastada videopilti juhtimiskeskusse nii autos kui ka selle ümbruses toimuvast. Videotehnika abil saab veel skannida vaatevälja jääva auto numbr.

Avalikult tagasi

17. novembril teatas G4S Eesti endisele suuromanikule **Urmast Sõõrumaale** kuuluva US Invest nõukogu meediale, et valis novembri alguses uueks juhatuse esimeheks endise G4S Eesti juhi **Peeter Tohver**. Ettevõtte senine juhatuse esimees **Tarmo Tomak** jätkab ettevõtte juhatuse liikmena. Päev hiljem teatas Sõõrumaa avalikult, et naaseb K-Grupi omanikuna turvaturule. G4S Eesti juhatuse esimehe **Andrus Ossipi** sõnul on Sõõrumaa avalik taasastumine Eesti turvaarisse vaieldamatult tegu, mis muudab turuolukorra selgemaks ja jõujooned kindlapiiriliseks. Samas kinnitab Ossip, et suuri turbulentsse see uudis ei tekita. "Kindlasti võib Eesti turvaturul lähiaastail veel ilmuda konsolideerumise märke, kuid ma ei näe mitte mingit põhjust, et üldised jõujooned turvaturul võiksid lähiaastail muutuda," ütles Ossip. Eesti Turvaettevõtete Liidu andmeil

omab G4S enam kui poolt kodusest turumahust. K-Grupp teatas oma 2008. aasta käibeks 34,4 miljonit krooni, millega ta omab Eesti turvaturust umbes 2-3 protsenti, olles turul suuruselt 5.-6. ettevõtte.

Tohver: K-Grupi käibeliidriks tõstmise on võimatu

Peeter Tohver intervjuust ajakirjale Saldo: **Kas lähete nüüd koos Urmast Sõõrumaaga neid samu kliente, keda kunagi Falcki ja G4Si meelitasite, ümber veenma, et nad tuleks K-Gruppi?** Ei lähe me kedagi üle meelitama. Kõigepealt tahame, et K-Grupist saaks hea klienditeenindusega ja asjalik turvaettevõtte, mis on piisavalt personaalne ja suudaks kliendi muredele pühenduda. Tegemist on väga väikse ettevõttega võrreldes G4Siga. Kõigepealt peame K-Gruppi sisemiselt kasvatama ja siis edasi liikuma.

Mille või kelle arvelt te kasvada plaanite? Hakkate konkurente üles ostma?

Kui oleme juba ühe ettevõtte ostnud, siis poleks kuigi mõistlik hakata sellele kohe mõnd suuremat firmat kõrvale ostma. Enne on vaja endal kasvada ja tugevamaks saada ning seejärel ringi vaadata. Milline saab ajagraafik olema, seda ma ei oska hetkel öelda.

Sõõrumaa sõnul on K-Grupil potentsiaali tõusta Eesti turvaturu liidriks. K-Grupile kuulub täna alla 5% Eesti turvaturust, liider on G4S, kelle turuosa on üle 50%. Julge avaldus. Liidriks võiks me saada maine, meeluse ja tegevuste suhtes, käibe osas turuliidriks tõusta on minu hinnangul praktiliselt võimatu.

nagu kaks tilka vett

G4SPressi toimetust ootab aadressil katrin.paas@ee.g4s.com tähelepanekuid kontserni töötajate kohta, kes samanevad mõne kuulsa inimese, raamatu- või filmikangelase või loomaga.

Sander Rool tantsumees

Jüri Nael itimees

fotonostalgia

Ikka huvitav aeg-ajalt olnud meenutada - või veel parem - minevikku vaadata. G4SPress alustab uue rubriigiga "Fotonostalgia", kus lehe-toimetust otsib välja aastataguseid huvitavaid fotosid, lehelugeja ülesandeks jääb ära arvata, kes on pildil, mis sündmusega on tegu ja millal sündmus toimus. Saada need vastused koos oma andmetega enne 1. märtsi aadressile katrin.paas@ee.g4s.com ja võid võita vingeid G4Si logoga auhindu.

